

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda)

22. märts 2011 *

Kohtuasjas T-233/09,

Access Info Europe, asukoht Madrid (Hispaania), esindajad: advokaadid
O. W. Brouwer ja J. Blockx,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: C. Fekete ja M. Bauer,

kostja,

keda toetavad

Kreeka Vabariik, esindajad: E.-M. Mamouna ja K. Boskovits,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

ja

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik, esindajad: E. Jenkinson ja S. Ossowski, keda abistas *barrister* L. J. Stratford,

menetlusse astujad,

mille ese on nõue tühistada nõukogu 26. veebruari 2009. aasta otsus, millega keelduti võimaldamast tutvuda teatud andmetega, mis sisalduvad 26. novembri 2008. aasta teatises, mis käsitleb määruse ettepanekut üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele,

ÜLDKOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees J. Azizi, kohtunikud E. Cremona ja S. Frimodt Nielsen (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik N. Rosner,

arvestades kirjalikus menetluses ja 6. oktoobri 2010. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

¹ EÜ artiklis 255 on sätestatud:

„1. Igal liidu kodanikul ja igal füüsilisel või juriidilisel isikul, kes elab või kelle registrijärgne asukoht on mõnes liikmesriigis, on õigus pääseda ligi Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele põhimõtete ning tingimuste alusel, mis määratletakse kooskõlas lõigetega 2 ja 3.

2. Nõukogu määrab vastavalt artiklis 251 sätestatud menetlusele kahe aasta jooksul pärast Amsterdami lepingu jõustumist kindlaks dokumentidele ligipääsu reguleerivad üldpõhimõtted ja piirangud, lähtudes avalikest ja erahuvidest.

3. Iga eespool nimetatud institutsioon täpsustab oma kodukorras konkreetsed sätted ligipääsu kohta tema dokumentidele.”

- 2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üld-
suse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele
(EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) sätestab nende institutsioonide
dokumentidega tutvumise õiguse põhimõtted, tingimused ja piirangud vastavalt EÜ
artikli 255 lõikele 2.
- 3 Selle määruse artiklis 4 on ette nähtud mitu erandit parlamendi, nõukogu ja komis-
joni dokumentidega tutvumise õigusest, mis on selle määruse artikli 2 kohaselt kõigil
liidu kodanikel ning kõigil füüsilistel ja juriidilistel isikutel, kelle elukoht või registri-
järgne asukoht on mõnes liikmesriigis.
- 4 Eeskätt näeb määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimene lõik ette järgmist:

„Keelatakse juurdepääs dokumendile, mille institutsioon on koostanud oma siseka-
sutuseks või mille institutsioon on saanud ning mis käsitleb küsimust, milles institut-
sioon ei ole veel otsust teinud, kui sellise dokumendi avaldamine kahjustaks oluliselt
institutsiooni otsustamisprotsessi, välja arvatud juhul, kui avaldamine teenib ülekaa-
lukaid üldisi huve.”

- 5 EÜ artikli 207 lõige 3 näeb ette:

„Nõukogu võtab vastu oma kodukorra.

[EÜ a]rtikli 255 lõike 3 kohaldamiseks täpsustab nõukogu kodukorras tingimused,
mis sätestavad avalikkuse ligipääsu nõukogu dokumentidele. Käesoleva lõike kohal-
damiseks määratleb nõukogu juhtumid, mil teda tuleb lugeda toimivaks seadusand-
jana, pidades sellistel juhtudel silmas laiemat ligipääsu võimaldamist dokumentidele,

säilitades samal ajal nõukogu otsustamisprotsessi tõhususe. Kui nõukogu toimib seadusandjana, avalikustatakse igal juhul hääletustulemused ja häälte selgitused nagu ka avaldused protokollides.”

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

- 6 Hageja, ühendus Access Info Europe palus 3. detsembri 2008. aasta meilis Euroopa Liidu Nõukogult määruse nr 1049/2001 alusel võimalust tutvuda ühe 26. novembri 2008. aasta teatisega, mille nõukogu peasekretariaat oli edastanud nõukogu loodud teabekorralduse töörühmale ning mis käsitles Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepanekut üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (edaspidi „taotletud dokument”). Selles dokumendis on esitatud mitme liikmesriigi poolt töörühma 25. novembri 2008. aasta koosolekul esitatud muudatus- või ümbersõnastamise ettepanekud.

- 7 Nõukogu lubas 17. detsembri 2008. aasta meiliga hagejal tutvuda osaliselt taotletud dokumendiga. Hagejale edastatud dokument sisaldas eespool nimetatud ettepanekuid, kuid ei võimaldanud kindlaks teha neid esitanud liikmesriiki. Õigustamaks oma keeldumist selle teabe edastamisest, märkis nõukogu, et kõnealuse teabe avalikustamine kahjustaks oluliselt otsustamisprotsessi ning et teabe avalikustamine ei ole nõutav ülekaaluka üldise huvi tõttu, mistõttu on võimalik kohaldada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 3 ette nähtud erandit õigusest tutvuda dokumentidega.

- 8 Hageja esitas 16. jaanuari 2009. aasta meiliga kordustaotluse määruse nr 1049/2001 artikli 7 lõike 2 alusel.
- 9 Nõukogu keeldus 26. veebruari 2009. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus”) määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 alusel taas oma peasekretariaadi kaudu avalikustamast taotletud dokumendi neid osasid, mis oleksid võimaldanud kindlaks teha liikmesriigid, kes esitasid 25. novembri 2008. aasta teabekorralduse töörühma koosolekul edastatud eri ettepanekud. Hageja poolt esitatud infonõude alusel menetluse seisu kohta edastas nõukogu talle vaidlustatud otsuse 3. aprilli 2009. aasta meiliga. Selles meilis märkis nõukogu muu hulgas, et ta oli hagejale juba saatnud koopia vaidlustatud otsusest 26. veebruari 2009. aasta kirjaga.
- 10 Tõendamaks, et eri muudatusettepanekute esitajate isiku avalikustamine kahjustaks oluliselt selle institutsiooni otsustamisprotsessi ning et see ei ole nõutav ülekaaluka üldise huvi tõttu, viitab nõukogu vaidlustatud otsuses järgmistele põhjustele:

„Teabekorralduse töörühm, mis kujutab endast nõukogu ettevalmistavat instantsi ning mis vastutab ettepaneku eest, tuli mitmel korral kokku, et viia läbi esialgne uurimine seoses [määruse] ettepanekuga [üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele, mille komisjon esitas 30. aprillil 2008 ning mida praegu arutavad seadusandliku võimu kaks haru kaasotsustamismenetluse raames]. Vastavate arutelude raames väljendasid delegatsioonid oma esialgseid seisukohti ettepanekus pakutud muudatuste kohta. Arutelud on endiselt esialgses staadiumis ja nõukogu ei ole täheldanud mis tahes arvamuste kokkulangemist ega teinud tõstatatud küsimuste osas mis tahes järeldusi. Taotletud dokumendis sisalduvad kirjalikud kaastööd puudutavad kolme eriti tundlikku küsimust esialgse arutelu raames nõukoguga ning neid ei ole praeguseni teabekorralduse töörühmas põhjalikult uuritud. Arvestades sellega, et otsustamisprotsess

on alles algstaadiumis, ei ole taotletud dokumendis tõstatatud tundlike küsimuste osas veel toimunud põhjalikku arutelu ning nende küsimustega seenduvalt ei ole veel leitud selget suundumust; seetõttu kahjustaks taotletud dokumendis sisalduvate ettepanekud esitanud delegatsioonide nime avalikustamine oluliselt nõukogu otsustamisprotsessi tõhusust ning pärsiks viimase võimet jõuda selles küsimuses üksmeelele; eeskätt piiratakse seeläbi delegatsioonide tegutsemisruumi kompromissi leidmiseks nõukogu raames.

Nimelt on nõukogu otsustamisprotsessi olulise kahjustamise oht mõistlikult ette nähtav, mitte puhthüpoteetiline. Kui esineks kohustus avalikustada täies ulatuses ja otsustamisprotsessi jooksul dokumendid, mis käsitlevad delegatsioonide poolt eriti tundlikes küsimustes kirjalikult avaldatud seisukohta, siis ajendaks see teatud delegatsioone lõpetama oma seisukohtade kirjaliku esitamise ning piirduma suulise aruteluga nõukogu ja selle ettevalmistavate instantsidega, kuivõrd see ei vaja dokumentide koostamist. Selline olukord kahjustaks oluliselt nõukogusisese otsustamisprotsessi tõhusust, raskendades keerukat institutsioonisisest arutelu akti eelnõu üle ning samuti vähendaks nõukogu otsustamisprotsessi üldist läbipaistvust.

Nõukogu kaalus esiteks üldist huvi institutsioonisisese otsustamisprotsessi tõhususe vastu ning teiseks üldist huvi suurema läbipaistvuse kindlustamise vastu, mis tagab, et Euroopa Liidu institutsioonid on õiguspärasemad ning vastutavad kodanike ees rohkem, eeskätt siis, kui nad toimivad seadusandjana. Just nimelt selle kaalumise tagajärjel otsustas peasekretariaat esialgsele taotlusele vastates avalikustada taotletud dokumendi sisu, kustutades samas asjaomaste delegatsioonide nimed. See lahendus võimaldab esiteks kodanikel vastavalt demokraatlikele põhimõtetele kontrollida teavet, millel põhineb nõukogus arutatav seadusandliku akti eelnõu, ja teiseks säilitada

nõukogu otsustamisprotsessi tõhususe vastavalt EÜ artikli 207 lõikes 3 sõnaselgelt sätestatule.

Nõukogu uuris ka võimalust hinnata iga delegatsiooni puhul eraldi, kas asjaomaste liikmesriikide nimesid on võimalik avalikustada. Kuid sellest lahendusest loobuti, sest see tingiks äärmiselt meelevaldse hindamise, mis oleks ise vaidlustatav. Valitud lahendus ei takista loomulikult asjaomastel delegatsioonidel esitada soovi korral üldsusele oma seisukoht.”

Menetlus ja poolte nõuded

- 11 Üldkohtu kantsleisse 12. juunil 2009 esitatud hagiavaldusega algatas hageja käesoleva menetluse.

- 12 Üldkohtu kolmanda koja esimees lubas 23. novembri 2009. aasta määrusega astuda menetlusse Kreeka Vabariigil ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigil nõukogu nõuete toetuseks.

- 13 Ettekandja-kohtuniku ettekande alusel otsustas Üldkohus (kolmas koda) avada suulise menetluse. Menetluse korraldamise meetmete raames paluti nõukogul vastata mitmele küsimusele ning esitada koopiad nõukogu eri dokumentidest, mis seonduvad komisjoni poolt 30. aprillil 2008 esitatud määruse ettepanekuga üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele ja millega üldsusel on seadusandliku menetluse käesolevas staadiumis võimalik tutvuda.

- 14 Nõukogu esitas 29. juuli 2010. aasta kirjaga oma vastused Üldkohtu küsimustele ning esitas nõutud dokumendid, millega seonduvalt oli hagejal võimalus esitada kohtuistungil oma seisukoht.
- 15 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu küsimustele kuulati ära 6. oktoobri 2010. aasta kohtuistungil.
- 16 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
 - mõista hageja ja menetlusse astujate kohtukulud välja nõukogult.
- 17 Nõukogu palub Üldkohtul:
- jätta hagi ilmse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;
 - teise võimalusena jätta hagi põhjendamatus tõttu rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

18 Kreeka Vabariik palub Üldkohtul jätta hagi rahuldamata.

19 Ühendkuningriik palub Üldkohtul:

- jätta hagi rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Vastuvõetavus

Hagi esitamise tähtaja kulgema hakkamise kuupäev

– Poolte argumendid

20 Nõukogu väidab, et hagi on ilmselgelt vastuvõetamatu, sest see on esitatud liiga hilja. EÜ artikli 230 viiendas lõigus ette nähtud hagi esitamise tähtaeg ei hakanud tema

väitel kulgema mitte 3. aprillist 2009, mil vaidlustatud otsus edastati meili teel hagejale, vaid 26. veebruarist 2009, mil nõukogu edastas talle selle otsuse kirjaga, mis ei olnud tähtud. Nõukogu võttis käesolevas kohtuasjas vaidlustatud otsuse oma väitel vastu 26. veebruaril 2009. Kiri, mis sellele otsusele lisati, kirjutati ja allkirjastati nõukogu väitel samal päeval, registreeriti seejärel postiteenistuses ning saadeti viivitamatult tavalise kirjaga hageja esitatud aadressile. Määruse nr 1049/2001 kohaldamise 8 aasta jooksul ei olevat nõukogu kordagi teavitatud vastuse kaotsiminekest. Seetõttu olevat nõukogul põhjust arvata, et hageja sai vaidlustatud otsuse kätte. Seetõttu möödus hagi esitamise tähtaeg, mis nõukogu väitel hakkas kulgema 26. veebruarist 2009, 6. mail 2009 pärast kahekuulise tähtaja möödumist, millele on lisatud Üldkohtu kodukorra artikli 102 lõike 2 kohaselt 10 päeva suure vahemaa tõttu. Kuivõrd hagi esitati 12. juunil 2009, st enam kui 5 nädalat pärast ettenähtud tähtaja möödumist, siis on see esitatud hilinemisega.

²¹ Juhuks kui otsuse nõuetekohaselt teatavaks tegemist ei ole võimalik kindlalt tõendada, juhib nõukogu tähelepanu sellele, et hageja võis alates 26. veebruarist 2009 vaidlustatud otsusega tutvuda. Käesolevas kohtuasjas oli üldsusel võimalik tutvuda kordustaotlusele antava vastuse eelnõuga alates 20. veebruarist 2009 tänu nõukogu dokumendiregistrile. Lisaks edastati eelnõu hagejale vastuseks tema 2. märtsi 2009. aasta infonõudele, samas kui eelnõu vastuvõtmisega seonduv teave avalikustati alates 26. veebruarist 2009. Oodates 2. märtsil talle edastatud vastuse eelnõu alusel vastuvõetud teksti edastamise taotluse esitamisega 3. aprillini 2009, mil oli möödunud juba üks kuu, ei järginud hageja tähtaega, mis nõukogu hinnangul on mõistlik vaidlustatud otsusega tutvumiseks.

²² Hageja väidab, et ta ei saanud nõukogu kirja, milles talle tehakse teatavaks vaidlustatud otsus, enne 3. aprilli 2009, mil talle tehti vaidlustatud otsus teatavaks meili teel. Mis puudutab väidet, et ta oleks võinud tutvuda vaidlustatud otsusega nõukogu

avaliku registri teel, siis rõhutab hageja, et register, millele nõukogu viitab, sisaldab üksnes vastuse eelnõud, mitte lõplikku dokumenti.

– Üldkohtu hinnang

- 23 EÜ artikli 230 viienda lõigu kohaselt tuleb tühistamishagi esitada kahe kuu jooksul vastavalt kas meetme avaldamisest või teatavakstegemisest hagejale või nende puudumisel kahe kuu jooksul pärast päeva, mil hageja meetmest teada sai.
- 24 Kodukorra artikli 102 lõike 2 kohaselt pikendatakse hagi esitamise tähtaega vahemaa- ga seonduva 10-päevase standardkestusega tähtaja võrra.
- 25 EÜ artikli 254 lõikest 3 tuleneb lisaks, et otsused tehakse teatavaks neile, kellele need on adresseeritud, ning need jõustuvad sellisel teatavakstegemisel.
- 26 Käesolevas kohtuasjas ei ole vaidlustatud asjaolu, et nõukogu teatas hagejale vaidlus- tatud otsusest 3. aprillil 2009. Otsus oli lisatud nõukogu meilile, millega peasekreta- riaat vastas hageja meilile, milles viimane palus teavet menetluse seisu kohta. Hageja kinnitab, et ta tutvus selle vastusega 3. aprillil 2009, mistõttu on võimalik tuvastada vaidlustatud otsuse teatavakstegemine selle adressaadile asutamislepingu tähenduses.

27 Seda järeldust ei sea kahtluse alla nõukogu argumendid, millega ta püüab tõendada vaidlustatud otsuse hagejale teatavakstegemist 26. veebruaril 2009. Nimelt ei ole nõukogu tõendanud, et kiri, mille kohta ta kinnitab, et ta olevat selle hagejale saatnud, jõudis adressaadini tõepoolest enne 3. aprilli 2009. Nõukogu tunnistab muu seas, et ta saatis vaidlustatud otsuse „kirjaga, mis ei olnud tähitud”, mistõttu tal ei ole võimalik tõendada kirja kättesaamist hageja poolt ja veelgi vähem selle kirja Hispaanias kättesaamise kuupäeva. Kuivõrd ei ole kasutatud vastuvõtuteatisega tähitud kirja ega vastuvõtuteatisega meili või faksi, siis ei ole tõendatud nõukogu väide, mille kohaselt hageja sai tema 26. veebruaril 2009 saadetud vastuse kätte samal päeval või natuke hiljem. Hagi esitamise tähtaeg hakkab seega kulgema 3. aprillist 2009, mil nõukogu edastas hagejale meili teel vaidlustatud otsuse.

28 Lisaks, mis puudutab nõukogu argumenti, mille kohaselt hageja olevat vaidlustatud otsuse sisust teada saanud seeläbi, et ta sai 2. märtsil 2009 teada kinnitava vastuse eelnõust, siis tuleb meelde tuletada, et EÜ artikli 230 viienda lõigu sõnastusest endast tuleneb, et hagi esitamise tähtaja kulgema hakkamise kuupäeva puudutavas on vaidlustatud meetmest teada saamise kuupäeva kriteerium meetme avaldamise ja teatavaks tegemise kriteeriumide kõrval täiendavat laadi (vt Üldkohtu 27. novembri 2003. aasta otsus kohtuasjas T-190/00: Regione Siciliana vs. komisjon, EKL 2003, lk II-5015, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika). Seetõttu, isegi eeldusel, et see on tõendatud, ei saa vaidlustatud otsusest hageja poolt teadasaamise kuupäeva käsitada hagi esitamise tähtaja kulgema hakkamise kuupäevana, sest käesolevas kohtuasjas tehti see otsus talle EÜ artikli 254 lõike 3 alusel teatavaks 3. aprillil 2009. EÜ artikli 230 viiendas lõigus ette nähtud hagi esitamise tähtaja arvutamisel tuleb adressaadile teatavaks tegemise korral arvesse võtta see kuupäev, mitte teadasaamise kuupäev, mida kasutatakse täiendava võimalusena juhul, kui meedet ei ole teatavaks tehtud. Igal juhul, mis puudutab konkreetset teadasaamise tõendamist, siis ei ole poolte vahel vaidlust selles, et ainus dokument, millega on võimalik tutvuda nõukogu avalikus registris, on otsuse eelnõu, mitte vaidlustatud otsus. Hagejal ei olnud seega võimalik

tutvuda selle akti sisu ja põhjendustega, milles otsustati tema kordustaotluse üle läh-
tudes määrusest nr 1049/2001.

- 29 Seetõttu, kuna hagiavaldus esitati Üldkohtu kantseleisse 12. juunil 2009, st kahe kuu
jooksul alates vaidlustatud otsuse teatavakstegemisest 3. aprillil 2009, mida on piken-
datud 10-päevase standardkestusega tähtaja võrra, on see esitatud õigeaegselt. Nõu-
kogu vastavasisuline asja läbivaatamist takistav asjaolu tuleb tagasi lükata.

Hageja huvi vaidlustatud otsuse tühistamise vastu

- 30 Nõukogu märgib kostja vastuses, et üldsusel oli võimalik tutvuda taotletud doku-
mendi täisversiooniga organisatsiooni Statewatch veebilehel alates 26. novembrist
2008. Vastates menetluse korraldamise meetmete raames esitatud küsimustele, täp-
sustas nõukogu, millisel elektroonilisel aadressil oli võimalik selle versiooniga tut-
vuda. Ta viitas samuti House of Lords Select Committee on the European Union'i
(lordide koja Euroopa Liidu asjade erikomisjon, Ühendkuningriik, edaspidi „Euroopa
Liidu asjade komisjon”) aruandele, mis käsitleb Ühendkuningriigi seisukohta mäa-
ruse nr 1049/2001 muutmise ettepanekut puudutavas ja milles esitatakse kokkuvõte
18. märtsil 2009 Ühendkuningriigi valitsuse esindajatega toimunud nõupidamisest,
mille raames räägiti kõnealuse avalikustamise tagajärgedest. Nõukogu märkis koh-
tuistungil, et vaatamata sellele, et taotletud dokumendi täisversiooni lubamatu ava-
likustamine organisatsiooni Statewatch poolt toimus äärmiselt varakult, st tema ar-
vates alates 2008. aasta novembri lõpust, ei olnud ta sellest teadlik, kui ta võttis vastu
17. detsembri 2008. aasta esialgse otsuse ja 26. veebruari 2009. aasta kinnitava otsuse
hageja esitatud dokumentidega tutvumise taotluse kohta.

- 31 Repliigis juhib hageja tähelepanu sellele, et ta ei olnud tutvunud taotletud dokumendi täisversiooniga hetkel, mil ta esitas oma dokumentidega tutvumise taotluse. Kohtuistungil märkis hageja lisaks, et ta tutvus taotletud dokumendi täisversiooniga 2009. aasta mais või juunis tänu teabevahetusele teiste läbipaistvuse küsimusest huvitatud ühendustega. Tänu sellele avalikustamisele on hageja käsutuses praegu seega nõukogult taotletud dokumendi täisversiooni koopia.
- 32 Selles kontekstis võiks väita, et vaidlustatud otsus ei puuduta tegelikult hagejat, sest tema käsutuses on juba teave, mille avalikustamist ta taotleb, ning ta ei saa seega väita, et tal on piisav huvi vaidlustatud otsuse tühistamise vastu.
- 33 Selles osas on sobilik meelde tuletada, et hageja põhjendatud huvi peab hagi eseme seisukohalt esinema hagi esitamise hetkel, vastasel juhul on hagi vastuvõetamatu. Selline vaidlusese, nagu ka põhjendatud huvi, peavad säilima kuni kohtuotsuse tegemiseni, vastasel juhul langeb otsuse tegemise vajadus ära; see eeldab, et hagi peab selle esitajale tooma lõpptulemuse kaudu mingit kasu. Kui hagejal kaob põhjendatud huvi menetluse käigus, ei tulene Üldkohtu sisulisest otsusest tema jaoks mingit kasu (vt Euroopa Kohtu 7. juuni 2007. aasta otsus kohtuasjas C-362/05 P: Wunenburger vs. komisjon, EKL 2007, lk I-4333, punktid 42 ja 43 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 34 Käesolevas kohtuasjas ei võimalda see, et taotletud dokumendi täisversioon avalikustati organisatsiooni Statewatch veebilehel alates 2008. aasta lõpust ning samuti see, et hageja tutvus selle versiooni sisuga 2009. aasta mais või juunis, asuda seisukohale, et hagejal puudub või ei ole enam huvi vaidlustatud otsuse tühistamise vastu ja seda allpool esitatud põhjustel.

35 Esiteks tuleneb põhimõtete tasandil väljakujunenud kohtupraktikast, et hagejal säilib huvi ühenduse institutsiooni akti tühistamise vastu ka selleks, et oleks võimalik vältida selle väidetava õigusvastasuse kordumist tulevikus. Selline põhjendatud huvi tuleb ELTL artikli 266 esimesest lõigust, mille kohaselt nõutakse institutsioonilt, kelle õigusakt on tunnistatud tühiseks, Euroopa Kohtu otsuse täitmiseks vajalike meetmete võtmist. See põhjendatud huvi esineb siiski ainult siis, kui väidetav õigusvastasus võib korduda tulevikus, sõltumata selle juhtumi asjaoludest, mis olid aluseks hageja esitatud hagile (vt eespool punktis 33 viidatud kohtuotsus *Wunenburger vs. komisjon*, punktid 50–52 ja seal viidatud kohtupraktika). Nii on see käesolevas kohtuasjas, kuivõrd esiteks tugineb õigusvastasus, millele hageja viitab, määruses nr 1049/2001 ette nähtud ühe erandi tõlgendusele, mida nõukogu võib väga tõenäoliselt taaskasutada uue taotluse puhul, ning teiseks on tõenäoline, et hageja – kuivõrd tegemist on ühinguga, mille eesmärk on edendada Euroopa Liidus läbipaistvust – esitab tulevikus sarnaseid dokumentidega tutvumise taotlusi sama laadi dokumentide kohta.

36 Teiseks on oluline märkida, et isik, kes avalikustas vaidlusaluse teabe hagejale, ei ole mitte nõukogu, kes tunnistaks seeläbi üldise huvi olemasolu sellise teabe avalikustamise vastu, vaid kolmas isik, kes eiras üldsuse nõukogu dokumentidega tutvumise õiguse suhtes kohaldatavaid õigusnorme. Hageja märgib selles osas, et ta ei teadnud, et kõnealune teave oli organisatsiooni Statewatch veebilehel avalikustatud, kui ta esitas oma esialgse dokumentidega tutvumise taotluse ja kordustaotluse, ning nõukogu täpsustab, et ka tema ei olnud sellest teadlik nendele taotlustele vastates. Seega ei olnud nõukogu ega hageja sellest asjaolust teadlikud haldusmenetluse vältel, mille tulemusel võeti vastu vaidlustatud otsus. Hagejal on seega õigus nõuda, et Üldkohus lahendaks sellise teda kahjustava otsuse õiguspärasuse küsimuse, kuivõrd tegemist on ainsa otsusega, mis talle praeguseni on teatavaks tehtud, ning kuivõrd sellega lubatakse tal vaid osaliselt tutvuda taotletud dokumendiga ja seda määruses nr 1049/2001 ette nähtud eranditest ühe alusel. Organisatsiooni Statewatch käitumine ei oma mingit tähtsust selle hindamisel, kas hagejal on huvi sellise otsuse tühistamise vastu (vt selle kohta Üldkohtu 17. juuni 1998. aasta otsus kohtuasjas T-174/95: *Svenska*

Journalistförbundet vs. nõukogu, EKL 1998, lk II-2289, punkt 69; selles kohtuasjas olid hageja käsutuses juba teatud dokumendid, millega tutvumiseks ta oli nõukogult luba taotlenud ning mille olid talle edastanud ühe liikmesriigi pädevad ametiasutused).

- 37 Eelnevast tuleneb, et isegi kui hagejal oli võimalik tutvuda selle teabe sisuga, millega tutvumiseks nõukogu talle luba ei andnud, on hagejal siiski huvi vaidlustatud otsuse tühistamise vastu.

Sisulised küsimused

- 38 Oma hagi põhjendamiseks esitab hageja kaks väidet. Esimene väide osutab määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimese lõigu rikkumisele. Teine väide seondub põhistasumata jätmisega. Sobilik on alustada esimese väite läbivaatamisega.

Poolte argumendid

- 39 Hageja tuletab meelde, et määruse nr 1049/2001 eesmärk on tagada kodanike suurem osalus otsustamisprotsessis ning rakendada võimalikult täieulatuslikult ellu üldsuse õigus tutvuda dokumentidega, eriti siis, kui institutsioonid toimivad seadusandjana. Üldsuse võimalus tutvuda institutsioonide dokumentidega kujutab hageja väitel endast põhimõtet ning tutvumise võimaldamisest keeldumine erandit, mida tuleks tõlgendada kitsendavalt.

40 Mis puudutab väidet, mille kohaselt delegatsioonide tegutsemisruum oleks piiratud juhul, kui nad on identifitseeritud, siis väidab hageja, et vaidlustatud otsuses ei ole selle väite põhjendamiseks esitatud ühtegi selgitust. Delegatsioonid esitavad arvamusi ning muudatusettepanekuid, mis võimaldavad nõukogul välja kujundada oma seisukohta. Üldsuse võimalus tutvuda nende seisukohtadega võimaldaks seega liikmesriikidel ja institutsioonidel olla kodanike ees vastutavad. Isegi eeldusel, et delegatsioonide identifitseerimine tingib nende suhtes välisurve avaldamise ohu, ei ole see oht hageja väitel piisav viidatud erandi kohaldamiseks, sest see oht on loomuldaselt seotud vastutuse nõude ning kodanike osalemise põhimõttega, mis on määruse nr 1049/2001 aluseks. Mis puudutab seisukohtade kristalliseerumist, millele nõukogu viitab, siis tuleb hageja meelde, et ainuüksi viitamine kahju olemasolule ei ole piisav selle tõendamiseks. Nõukogu ei ole tema arvates näidanud, kuidas oleks taotletud dokumendi avalikustamine organisatsiooni Statewatch veebilehel kahjustanud delegatsioonidevahelist usalduslikku atmosfääri. Lisaks sellele esineks ainus juht, mil delegatsiooni seisukohta oleks vajalik hoida salajas, siis, kui delegatsioon sooviks toimida kahepalgeliselt ning väljendada ühte seisukohta nõukogu koosolekul osaledes ning teist suheldes üldsusega, sh oma enda kodanikega. Kuid see ei ole hageja sõnul määruse nr 1049/2001 eesmärk.

41 Mis puudutab väidet, mille kohaselt delegatsioonid ei esitaks nende identifitseerimise korral enam oma seisukohti kirjalikult, siis rõhutab hageja, et põhimõtteliselt peaks üldsusel teavitamise ja kontrolli eesmärgil olema võimalik tutvuda kõigega, mida on seadusandliku akti vastuvõtmise ettevalmistavas etapis öeldud või kirjutatud. Käesolevas kohtuasjas on ettepanekute esitajate isiku avalikustamise võimalik kahjulik mõju vähese tähtsusega. Miski ei võimalda väita, et selline avalikustamine pärsiks delegatsioonide arvamuste kirjalikku esitamist.

42 Mis puudutab ülekaaluka üldise huvi olemasolu, siis väidab hageja, et isegi kui otsustamisprotsessi kahjustataks vaidlustatud otsuses viidatud põhjustel, õigustab see huvi

sellegipoolest riiklike delegatsioonide identifitseerimist. Üldine huvi avalikustamise vastu ei piirdu tema väitel liikmesriikide ja nõukogu üle kontrolli teostamise võimega, vaid laieneb ka kodanike võimalusele osaleda otsustamisprotsessis. Seega ei piisa delegatsioonide seisukohtade avalikustamisest, kui delegatsioone ei identifitseerita.

- 43 Nõukogu rõhutab selleks, et kinnitada oma väidet, mille kohaselt üldsuse võimalus tutvuda taotletud dokumendi nende osadega, mida ei edastatud, piiraks delegatsioonide tegutsemisruumi, et EÜ artikkel 255 ja määrus nr 1049/2001 ei nõua, et seadusandlik protsess oleks täiesti läbipaistev. Eeskirjad, mida nõukogu kohaldab seoses üldsuse võimalusega tutvuda seadusandlike dokumentidega, arvestavad pigem EÜ artikli 207 lõikes 3 viidatud tasakaaluga üldsuse laiaulatuslikuma õiguse olla teadlik nõukogu kui seadusandja tegevusest ning nõukogu otsustamisprotsessi kaitse vahel. Nõukogu kodukord määrab nõukogu väitel kindlaks juhud, mil ta toimib seadusandjana (nõukogu 15. septembri 2006. aasta otsus 2006/683/EÜ, Euratom, millega võetakse vastu nõukogu kodukord (ELT L 285, lk 47, edaspidi „nõukogu kodukord”), artikkel 7) ning seadusandlikud dokumendid, millega üldsusel on võimalik otse tutvuda (nõukogu kodukorra II lisa artikli 11 lõiked 5 ja 6). Pärast seadusandliku akti vastuvõtmist avalikustatakse delegatsioonide individuaalseid seisukohti sisaldavad dokumendid (vt nõukogu kodukorra II lisa artikli 11 lõige 6). Kui arutelu on veel pooleli, on üldsusel nõukogu väitel samuti võimalik tutvuda nende dokumentide sisuga, kuid mitte ettepanekuid esitanud delegatsioonide nime ja dokumentide nende osadega, mille suhtes kehtivad määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ette nähtud erandid (vt Coreperi poolt 8. märtsil 2002 heaks kiidetud suunised teatud põhimõtteliste küsimuste kohta määruse nr 1049/2001 kohaldamisel). Kuigi delegatsioonid teavad, et nende seisukoht õigusloometoimikute kohta avalikustatakse õigusloomeprotsessi raames, eeldavad nad siiski, et nende isik jääb konfidentsiaalseks seadusandliku akti vastuvõtmiseni. Seega on nõukogu väitel vaja tagada, et delegatsioonide nime üldsusele ei avalikustataks selleks, et säilitada delegatsioonide tegutsemisruum komisjoni ettepaneku üle käiva esialgse arutelu raames. Andes üldsusele võimaluse tutvuda käimasoleva seadusandliku menetluse raames kirjalike kaastöödega nende täisversioonis, külmutatakse delegatsioonide seisukohad, sest viimastel oleks kitsam tegutsemisruum oma seisukoha muutmiseks arutelude käigus ning esialgsest seisukohast võimalikult

erineva kompromisslahenduse õigustamiseks oma riigi avaliku arvamuse ees, mis kahjustaks tõsiselt kompromissile jõudmise võimalusi.

- 44 Vastuseks etteheitele, mille kohaselt ei ole esitatud tõendeid, mis võimaldaksid näidata, kuidas asjaomaste delegatsioonide nime avalikustamine kahjustaks oluliselt käimasolevat otsustamisprotsessi, väidab nõukogu – keda toetavad Kreeka Vabariik ja Ühendkuningriik –, et sellist olulist kahjustamist on vaidlustatud otsuses õiguslikult piisavalt tõendatud, eeskätt seoses mõistlikult ettenähtava, mitte puhthüpoteetilise ohu olemasoluga. Esiteks tuleneb nõukogu väitel vaidlustatud otsusest, et nõukogus seoses komisjoni ettepanekuga toimuvat arutelu peeti eriti tundlikuks. Üldsuse õigust tutvuda dokumentidega – mida paljud peavad põhiõiguseks – reguleeriva ühenduse õiguse muutmise ärataks üldsuses suurt tähelepanu. Massiteabevahendid oleksid selle seadusandluse muutmise raames võetud seisukohtadest mõne suhtes olnud vaenulikud, mis oleks tinginud üldsuse terava kriitika. Teiseks ei olevat töörühm veel delegatsioonide ettepanekutega tegelenud. Seega esines oht, et üldsuse surve oleks mõjutanud delegatsioonide võimet esitada ja kaitsta vabalt oma esialgseid ettepanekuid ning võinud seetõttu moonutada arutelu nõukogus. Kui delegatsioonid jäetaks ilma võimalusest tutvuda nõukogu raames rahulikult määrusega nr 1049/2001 seotud tundlike ja vastakaid seisukohti põhjustavate küsimustega, siis oleks nõukogul teatavaid raskusi akti teksti muutmise lõpuleviimisega. Delegatsioonide poolt tehnilisel tasandil esitatud esialgsed seisukohad ei vasta tingimata seisukohale, mida asjaomane liikmesriik kaitseb menetluse hilisemas staadiumis. Neil tingimustel võiks esialgsete seisukohtade avalikustamine takistada avatud arutelu nõukogu raames ning tingida vääritlemist.

- 45 Toetamaks vaidlustatud otsuses esitatud väidet, mille kohaselt ettepanekuid esitanud delegatsioonide identifitseerimine ajendaks neid lõpetama oma seisukohtade kirjeldamise, märkib nõukogu, et taotletud dokumendi lubamatu avalikustamise tagajärjel organisatsiooni Statewatch poolt võib ta määratleda sellisel juhul

otsustamisprotsessile põhjustatud otsese kahju. Käesoleval juhul olevat taotletud dokumendi avalikustamine kahjustanud usalduslikku atmosfääri töörühmas ja delegatsioonid olevat olnud eriti ettevaatlikud, kui pidid avaldama kirjalikult oma seisukohti, eeskätt neid, mis võisid põhjustada üldsuse kriitikat või vastakaid seisukohti. Seadusandlikku ettepanekut ei saa läbi vaadata delegatsioonidevahelise lihtsa suulise arutelu alusel. Kui delegatsioonid hoiduvad oma seisukohtade kirjalikust esitamisest, ei ole üldsusel nõukogu väitel enam võimalik kontrollida neid seisukohti sel lihtsal põhjusel, et ei oleks enam olemas asjaomast dokumenti; see aga kahjustaks rängalt läbipaistvuse põhimõtet.

⁴⁶ Vastuseks etteheitele, mis seondub vajadusega tõendada taotletud dokumendi täisversiooni avalikustamisega organisatsiooni Statewatch veebilehel otsustamisprotsessile konkreetselt põhjustatud kahju, tuletab nõukogu – keda toetavad Kreeka Vabariik ja Ühendkuningriik – meelde, et komisjoni ettepanek esitati seadusandliku võimu kahele harule 30. aprillil 2008. Õigusloometoimik on tema väitel veel esimesel lugemisel. Oodates Euroopa Parlamendi esimese lugemise ametlikku tulemust, piirdus arutelu nõukogus tema väitel esialgse läbivaatamisega tehnilisel tasandil ettevalmistavate instantside raames, ilma võimaluseta pidada kohe õigusloometoimiku üle läbirääkimisi poliitilisel tasandil, kus nõukogul oleks võimalik määratleda oma seisukoht komisjoni ettepaneku suhtes. Seadusandliku menetluse harjumatu aeglus on nõukogu väitel nähtav, kuivõrd seadusandlike aktide vastuvõtmine kaasotsustamismenetluse kohaselt esimese lugemise alusel võtab tavaliselt aega 16,2 kuud. Asjaolu, et seadusandlik menetlus ei edene, annab tema väitel tunnistust sellest, et see toimik on äärmiselt tundlik ja vastakaid seisukohti põhjustav ning et on tõepoolest väga raske jõuda eri seisukohtade osas kompromissile.

⁴⁷ Mis puudutab ülekaaluka üldise huvi olemasolu, siis tuletab nõukogu meelde, et tema keeldumine delegatsioonide identifitseerimisest käimasoleva seadusandliku menetluse raames ei takista kodanikel kontrollida valitsusi liikmesriikides. Huvi selle vastu, et valitsused vastutaksid seisukohtade eest, mis nad esitavad seoses seadusandliku

ettepanekuga, ei saa endast nõukogu väitel kujutada ülekaalukat üldist huvi määruse tähenduses. Lisaks sellele juhib Ühendkuningriik tähelepanu asjaolule, et läbipaistvusega seonduvad üldised nõuded ei ole piisavad selleks, et kujutada endast üldist avalikku huvi, mis õigustaks avalikustamist.

Vastused Üldkohtu esitatud kirjalikele küsimustele

- 48 Menetluse korraldamise meetmete raames esitas Üldkohus nõukogule kirjalikud küsimused seoses eeskätt kostja vastuses esitatud väitega, mille kohaselt on üldsusel võimalik tutvuda taotletud dokumendi täisversiooniga alates 26. novembrist 2008 organisatsiooni Statewatch veebilehel, mis võimaldab „määratleda üldsuse võimalusega tutvuda taotletud dokumendis sisalduvate delegatsioonide kirjalike seisukohtade täisversiooniga nõukogu otsustamisprotsessile otseselt tekitatud kahju”. Vastuseks menetluse korraldamise meetmete raames esitatud esimesele küsimusele väitis nõukogu alljärgnevat, et selgitada täpsemalt ja konkreetselt, miks taotletud dokumendis sisalduvad ettepanekud esitanud delegatsioonide identifitseerimine kujutab endast tema otsustamisprotsessi olulist kahjustamist.
- 49 Esiteks väidab nõukogu, et alates taotletud dokumendi täisversiooni avalikustamisest on tema peasekretariaat avalikustanud ainult neli dokumenti, mis sisaldavad delegatsioonide poolt käimasoleva seadusandliku menetlusega seonduvalt esitatud kirjalike ettepanekuid, st 17. aprilli 2009. aasta dokumendi nr 8778/09, 11. mai 2009. aasta dokumendi nr 9716/09, 27. mai 2009. aasta dokumendi nr 10443/09 ja 16. juuni 2009. aasta dokumendi nr 11065/09. Nõukogu märgib selles osas, et kõik nendes dokumentides esitatud ettepanekud taotleavad komisjoni ettepaneku muutmist suurema läbipaistvuse huvides. Pärast organisatsiooni Statewatch-poolset avalikustamist ei ole esitatud ühtegi ettepanekut selle põhimõtte piiramiseks. Kuid nõukogu on seisukohal, et kõigi delegatsioonide puhul ei ole võimalik eeldada, et nad soosivad suuremat

läbipaistvust kõigis töörühmas arutatud küsimustes. Seda tõendab tema väitel asjaolu, et delegatsioonid ei ole jõudnud seadusandliku ettepaneku osas veel üheski nõukogu seisukohta puudutavas aspektis üksmeelele. Seetõttu leiab nõukogu, et delegatsioonid, kelle seisukohad võiksid avalikus arvamuses kära tekitada põhjusel, et need ei soosi läbipaistvust, on hoidunud oma seisukoha kirjalikust esitamisest alates taotletud dokumendi täisversiooni avalikustamisest organisatsiooni Statewatch veebilehel.

- 50 Teiseks viitab nõukogu otsustamisprotsessi tõsise kahjustamise tõendamiseks Ühendkuningriigi valitsuse esindajate avaldustele Euroopa Liidu asjade komisjonis seoses arutelu seisuga nõukogus määruse ettepanekut üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele puudutavas. Vastuseks küsimusele, mis puudutas organisatsiooni Statewatch-poolse avalikustamise „kasulikkude mõju” nõukogu raames toimuva arutelu edenemisele, märkis üks Ühendkuningriigi valitsuse esindajatest eeskätt seda, et taotletud dokument kujutas endast „olukorrale omast” dokumenti ja ei andnud tingimata terviklikku ülevaadet läbirääkimistest. See esindaja lisas, et seega ei olnud kindel, et sellise arutelu ja liikmesriikide seisukohtade kontekstiväline esitamine oleks olnud kuidagi kasulik. Ta oli seisukohal, et see põhjustaks segadust. Esindaja lisas ka, et probleem seisneb selles, mil määral liikmesriigid saavad olla siirad või avatud, kui nad kardavad kogu aeg, et nende mõttekäigud võidakse avalikustada. Nõukogu on seisukohal, et eelnevast tuleneb selgelt, et taotletud dokumendi täisversiooni avalikustamine mõjutas kahjulikult nõukogu töörühma arutelu siirust ja ammendavust, takistades delegatsioonidel käsitada erinevaid lahendusi või muudatusi, et saavutada üksmeel kõige vastakamaid seisukohti põhjustavates küsimustes.

- 51 Nõukogu väidab kolmandaks, et detailsuse tase peasekretariaadi aruannetes nõukogu töörühmas toimuva õigusloometoimikut käsitleva arutelu seisu kohta on aja jooksul arenenud. Kui tema esimeses, 26. jaanuari 2009. aasta aruandes, mis sisaldub

dokumendis nr 5671/09, olid märgitud nende delegatsioonide nimed, kes olid esitanud märkusi või ettepanekuid seoses komisjoni ettepanekuga, siis viimases, 22. juuli 2009. aasta aruandes, mis on vormistatud dokumendiga 10859/1/09 REV 1, ei ole enam märgitud, millised delegatsioonid esitasid rühma nõupidamistel suuliselt märkusi ja ettepanekuid, vaid kasutatakse väljendeid „teatud delegatsioonid”, „muud delegatsioonid” ja „suur osa delegatsioonidest”, ilma et kõnealuseid delegatsioone oleks identifitseeritud. Eelnevaga arvestades on taotletud dokumendi täisversiooni lubamatu avalikustamise otsest mõju kõnealuse õigusloometoimiku raames koostatud nõukogu ettevalmistavate dokumentide ammendavusele võimalik selgelt määratleda. Arvestades sellega, et ettevalmistavate dokumentide näol on eelkõige tegemist nõukogu töövahenditega, mis võimaldavad tal anda aru teatud otsustamisprotsessiga seonduvate tööde edenemisest ja seeläbi lihtsustada hilisemat toimikuga seonduvat tööd, on äärmiselt oluline, et nende sisu oleks võimalikult ammendav. Kui nõukogu peaks arvestama lubamatu avalikustamise ohuga, siis nagu näitab käesolev juht, mõjutaks see kahtlemata ettevalmistavate dokumentide koostamise viisi ning selline tundlik teave nagu eespool viidatud teave seal enam ei sisalduks. Ettevalmistavad dokumendid ei vastaks seega enam oma põhieesmärgile.

52 Vastuseks teisele küsimusele, mis esitati menetluse korraldamise meetmete raames ning millega Üldkohus palus nõukogul osutada, millised olid need eriti tundlikud küsimused, mida taotletud dokumendis esitatud liikmesriikide delegatsioonide ettepanekud käsitlesid ning mille osas need küsimused võisid olla erinevad küsimustest, mis tõenäoliselt tekivad klassikalise seadusandliku menetluse raames, kus arutelu esialgses staadiumis võidakse käsitleda eri võimalusi, juhtis nõukogu tähelepanu sellele, et taotletud dokumendi tundlik laad tuleneb selle olemusest ja sisust.

53 Mis puudutab taotletud dokumendi olemust, siis tuletab nõukogu meelde, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise kuupäevani ei olnud nõukogu töörühma raames taotletud

dokumendis esitatud kirjalike kaastööde osas toimunud põhjalikku arutelu. Arvestades ka sellega, et taotletud dokumendis esitatud ettepanekute eesmärk on tugevdada määruses nr 1049/2001 ette nähtud erandeid, on mõistlik oodata, et läbipaistvuse valdkonnas tegutsevate huvigruppide poolt avaldatav välissurve kahjustab eriti just delegatsioonide võimet esitada ja kaitsta vabalt oma esialgseid seisukohti ning et see pärsib seetõttu nõukogus toimuva arutelu siirust.

- 54 Mis puudutab dokumendi sisu, siis märgib nõukogu, et taotletud dokument sisaldab ettepanekuid, mille eesmärk on tugevdada õigusnõustamise, rikkumise menetluste ja isikuandmete kaitset, nähes ette nende välistamise ette pandud määruse kohaldamisalast ja tugevdades kehtivas määruses sätestatud erandeid. Nõukogu leiab, et need ettepanekud põhjustavad eriti vastakaid seisukohti ja seda mitte ainult seetõttu, et neid võidakse arvustada põhjusel, et nendega piiratakse võimalikult laiaulatusliku õiguse tutvuda dokumentidega põhimõtet, vaid ka seetõttu, et neid käsitataks tõenäoliselt liidu kohtute poolt läbipaistvuse põhimõttele antud laia tõlgendust kitsendavatena. Neid ettepanekuid on seega nõukogu arvates äärmiselt raske kaitsta avaliku arvamuse ees, eeskätt siis, kui neid käsitletakse väljaspool nende seadusandlikku konteksti.

Üldkohtu hinnang

- 55 Pidades silmas määrusega nr 1049/2001 taotletavaid eesmarke, eelkõige määruse põhjenduses 2 meenutatud asjaolu, mille kohaselt üldsuse õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega on seotud institutsioonide demokraatliku olemusega, ja asjaolu, et määruse eesmärk, nagu näitavad selle põhjendus 4 ja artikkel 1, on tagada üldsusele võimalikult laiaulatuslik õigus tutvuda dokumentidega, tuleb määruse artiklis 4 loetletud erandeid sellest õigusest tõlgendada ja kohaldada täht-tähele (Euroopa Kohtu

18. detsembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-64/05 P: *Rootsi vs. komisjon*, EKL 2007, lk I-11389, punkt 66).

- 56 Üldsuse võimalikult laiaulatusliku õiguse tutvuda dokumentidega ettenägemine tähendab seega, et üldsusel on õigus taotletud dokumentide kogu sisu avalikustamisele, kusjuures seda õigust saab piirata üksnes määruses nr 1049/2001 ette nähtud erandite täht-tähelt kohaldamise teel. Kui erand puudutab ainult osa taotletud dokumendist, siis avalikustatakse dokumendi ülejäänud osad. Neil tingimustel võimaldab läbipaistvus tagada kodanike tõhusama osalemise otsustamisprotsessis ning samuti juhtorga-nite suurema legitiimsuse, tulemuslikkuse ja vastutuse kodanike ees demokraatlikus süsteemis.
- 57 Nagu Euroopa Kohus on sedastanud, on neil kaalutlustel ilmselgelt eriline tähtsus, kui nõukogu toimib seadusandjana, nagu nähtub määruse nr 1049/2001 põhjendu-sest 6, mille kohaselt tuleks tagada ulatuslikum õigus tutvuda dokumentidega just sellistel juhtudel. Läbipaistvus selles osas aitab tugevdada demokraatiat, võimalda-des kodanikel kontrollida kogu teavet, mis võeti õigustloova akti aluseks. Kodanike võimalus tutvuda õigusloometoimingute alustega on nimelt tingimus, mis võimaldab neil tõhusalt kasutada oma demokraatlikke õigusi (*Euroopa Kohtu* 1. juuli 2008. aas-ta otsus liidetud kohtuasjades C-39/05 P ja C-52/05 P: *Rootsi ja Turco vs. nõukogu*, EKL 2008, lk I-4723, punkt 46).
- 58 Ühtlasi tuleb märkida, et EÜ artikli 207 lõike 3 teise lõigu alusel on nõukogu ko-hustatud määratlema juhtumid, mil teda tuleb lugeda toimivaks seadusandjana, et võimaldada sellistel juhtudel laiem õigus tutvuda dokumentidega (eespool punktis 57 viidatud kohtuotsus *Rootsi ja Turco vs. nõukogu*, punkt 47).

- 59 Lisaks ei piisa erandi kohaldamise õigustamiseks ainuüksi asjaolust, et asjaomane dokument puudutab erandiga kaitstud huvi (Üldkohtu 13. aprilli 2005. aasta otsus kohtuasjas T-2/03: Verein für Konsumenteninformation vs. komisjon, EKL 2005, lk II-1121, punkt 69). Põhimõtteliselt saab erandi kohaldamist õigustada ainult juhtudel, kui institutsioon on eelnevalt kontrollinud, kas dokumendiga tutvumine võis kaitstud huvi konkreetselt ja reaalselt kahjustada. Lisaks peab kaitstud huvi kahjustamise oht olema mõistlikult ettenähtav, mitte puhthüpoteetiline, et sellele saaks tugineda (eespool punktis 57 viidatud kohtuotsus Rootsi ja Turco vs. nõukogu, punkt 43, ja Üldkohtu 11. märtsi 2009. aasta otsus kohtuasjas T-166/05: Borax Europe vs. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 50).
- 60 Käesolevas kohtuasjas peab nõukogu kaaluma konkreetset huvi, mida tuleb kaitsta taotletud dokumendist osa, st ettepaneku esitajate isiku avalikustamata jätmisega, ja üldist huvi selle vastu, et dokument avalikustataks täies ulatuses, arvestades seejuures seadusandliku menetluse suuremast läbipaistvusest tulenevaid eeliseid. Ei vaielda selle üle, et taotletud dokument koostati nõukogu seadusandliku tegevuse raames. Nõukogu kodukorra artikli 7 esimene lõik sätestab seega, et „[n]õukogu toimib seadusandjana [EÜ] artikli 207 lõike 3 teise lõigu tähenduses, kui ta võtab aluslepingute asjakohaste sätete alusel vastu liikmesriikides või liikmesriikidele õiguslikult siduvaid eeskirju määruste, direktiivide, raamotsuste või otsuste kujul, välja arvatud juhul, kui tegemist on aruteluga, mille tulemusena võetakse vastu sisemeetmeid, haldus- või eelarvedokumente, institutsioonidevahelisi või rahvusvahelisi suhteid käsitlevaid dokumente või mittesiduvaid dokumente (näiteks järeldused, soovitusel ja resolutsioonid)”.
- 61 Nõukogu esialgse vastuse lisa edastatud dokumendi uurimise alusel on võimalik tuvastada, et taotletud dokument kordab *in extenso* liikmesriike esindava nelja delegatsiooni poolt nõukogu teabekorralduse töörühmale tehtud ettepanekute sisu, milles soovitatakse muuta või ümber sõnastada sätted, mis on ette nähtud määruse ettepanekus üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni

dokumentidele. Taotletud dokumendis on samuti *in extenso* esitatud põhjused, millele liikmesriikide esindajad viitasid oma ettepanekute põhjendamiseks. Seadusandliku menetluse – mis on siiani käimas – selles staadiumis võimaldas üksnes teave, millega tutvumise võimaluse andmisest nõukogu keeldus, kindlaks määrata need neli liikmesriiki, kes esitasid muutmise või ümbersõnastamise ettepanekud. Nõukogu juhib tähelepanu sellele, et tema kehtestatud tava kohaselt on üldsusel võimalik selle teabega tutvuda põhimõtteliselt alles pärast selle määruse vastuvõtmist, mille kohta komisjon esitas ettepaneku (vt eespool punkt 43).

- 62 Vaidlustatud otsusest tuleneb, et erand, millele viidati ettepanekute esitajate isikuga seonduva teabega tutvumise võimaluse andmisest keeldumiseks, on sätestatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus, mille kohaselt ei anta õigust tutvuda dokumendiga, mille institutsioon on koostanud oma sisekasutuseks või mille institutsioon on saanud ning mis käsitleb küsimust, milles institutsioon ei ole veel otsust teinud, kui sellise dokumendi avaldamine kahjustaks oluliselt institutsiooni otsustamisprotsessi, välja arvatud juhul, kui avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve.
- 63 Vaidlustatud otsuses viitab nõukogu mitmele põhjusele, et õigustada selle erandi kohaldamist (vt eespool punkt 10). Peamine põhjus, millele viidatakse, seisneb väites, et kõnealuse teabe avalikustamine piiraks delegatsioonidel kompromissi leidmiseks esinevat tegutsemisruumi, mis omakorda seaks kahtluse alla nõukogu võime saavutada üksmeel. Selle väite kinnitamiseks viitab nõukogu kahele erilisele asjaolule. Esimene seondub sellega, et nõukogus käimas olev arutelu on esialgne, samas kui teine seisneb liikmesriikide esindajate poolt tehtud ettepanekute tundlikkuses ja delikaatsuses. Nõukogu väidab lisaks, et kõnealuse teabe avalikustamise ettenähtavaks tagajärjeks

oleks see, et ettepanekuid ei esitataks enam mitte kirjalikult, vaid suuliselt, mis kahjustaks otsustamisprotsessi üldist läbipaistvust.

- 64 Lisaks, nagu väidab nõukogu oma kostja vastuses ja vastuses küsimustele, mis Üldkohtus selles osas esitas, tuleb taotletud dokumendi täisversiooni avalikustamist organisatsiooni Statewatch veebilehel, mis toimus väidetavalt kohe pärast selle dokumendi vastuvõtmist, st 26. novembril 2008, arvesse võtta näitlikustamiseks ja hindamiseks mõju, mida ettepanekute esitajate isikuga seonduva teabe avalikustamine võib konkreetselt asjaomasele otsustamisprotsessile avaldada.
- 65 Seega ei kahjusta nõukogu arvates otsustamismenetlust oluliselt mitte liikmesriikide delegatsioonide poolt seadusandliku menetluse raames tehtud eri ettepanekute sisu avalikustamine, vaid üksnes nende ettepanekute esitajate isikuga seonduva teabe avalikustamine. See oluline kahjustamine, millele nõukogu viitab ning mida on väidetavalt võimalik tõendada tänu ettepanekute esitajate isikuga seonduva teabe juhuslikule avalikustamisele, on tema väitel võimalik üksnes seni, kuni asjaomase seadusandliku akti üle käivad läbirääkimised. Käesolevas kohtuasjas tekib seega küsimus, kas nõukogu viidatud põhjustel kahjustaks taotletud dokumendis esitatud ettepanekute esitajate isikuga seonduva teabe avalikustamine ajal, mil nõukogu ei ole veel otsust teinud, oluliselt selle institutsiooni otsustamisprotsessi.
- 66 Tuleb siiski tuvastada, et käesolevas kohtuasjas ei ole nõukogu õiguslikult ja faktiliselt piisavalt tõendanud, et taotletud dokumendis esitatud ettepanekute esitajate isikuga seonduva teabe avalikustamine kahjustaks rängalt käimasolevat seadusandlikku menetlust, mis seondub määruse nr 1049/2001 muutmise ettepanekuga.

- 67 Mis puudutab argumente, millele nõukogu tugineb käimasoleva seadusandliku menetluse olulise kahjustamise tõendamiseks, kuivõrd see piirab tema väitel delegatsioonide tegutsemisruumi, siis tuleb asuda seisukohale, et need ei anna tunnistust piisavalt tõsisest ja mõistlikult ettenähtavast ohust, et õigustada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus ette nähtud erandi kohaldamist.
- 68 Nõukogu väidab üldiselt, et nende delegatsioonide identifitseerimine, kes on muutmise või ümbersõnastamise ettepaneku esitajad, hetkel, mil nõukogu ei ole veel otsust teinud, tingib nende delegatsioonide seisukohtade kivistumise, sest neil on vähem tegutsemisruumi oma seisukoha muutmiseks tulevaste arutelude raames ning esialgselt seisukohast tõenäoliselt erineva lahenduse õigustamiseks oma avaliku arvamuse ees (vt eespool punkt 43). Oma vastuses Üldkohtu esimesele küsimusele väitis nõukogu isegi seda, et organisatsiooni Statewatch poolt nende delegatsioonide nimede avalikustamine, kes esitasid taotletud dokumendis ettepanekuid, tagajärg oli see, et need delegatsioonid või muud delegatsioonid, kes soovisid võib-olla esitada ettepanekuid läbipaistvuse piiramiseks või vähendamiseks, ei tee seda enam, sest nad pelgavad avaliku arvamuse poolt neile tõenäoliselt avaldatavat survet (vt eespool punkt 49). Teiste sõnadega oleks avalikkuse poolt võimalikult avaldatav surve selline, et nõukogu delegatsioonil ei oleks enam võimalik esitada ettepanekut, mis soosiks läbipaistvuse piiramist.
- 69 Need argumendid ei ole piisavalt tõendatud, et õigustada sellistena keeldumist eri ettepanekute esitajate isikute avalikustamisest, kes peavad demokraatliku legitiimsuse põhimõttel põhinevas süsteemis vastutama üldsuse ees oma tegude eest. Selles osas on sobilik meelde tuletada, et üldsuse õigus tutvuda nõukogu dokumentide kogu sisuga, sealhulgas käesolevas kohtuasjas eri ettepanekute esitajate isikuga, kujutab endast põhimõtet ja seda eelkõige menetluse raames, kus institutsioon toimib seadusandjana, ning erandeid tuleb tõlgendada ja kohaldada täht-tähele (vt eespool punktid 55–57). Nimelt eeldab kodanike poolt nende demokraatlike õiguste teostamine võimalust jälgida detailselt otsustamisprotsessi institutsioonides, kes osalevad seadusandlikus

menetluses, ja õiguse omamist tutvuda kogu asjaomase teabega. Nende liikmesriikide delegatsioonide identifitseerimine, kes esitavad ettepanekuid esialgse arutelu staadiumis, ei näi takistavat neil delegatsioonidel võtta arvesse sellist arutelu, et esitada uusi ettepanekuid, kui nende esialgsed ettepanekud ei vasta enam nende seisukohale. Oma olemusest tulenevalt esitatakse ettepanek selleks, et selle üle aru pidada, olgu see siis esitatud anonüümselt või mitte, ning ettepanek ei pea jääma sellise arutelu tagajärjel muutumatuks juhul, kui selle esitaja isik on teada. Avalik arvamus on täiesti võimeline aru saama, et ettepaneku autor võib selle sisu hiljem muuta.

70 Argumendid, millele nõukogu sellega seoses tugines, on liiga abstraktsed. Need põhinevad tõendamata alghüpoteesil, mille kohaselt avalik arvamus on vaenulik läbipaistvuse põhimõtte mis tahes piiramise vastu. Kuid läbipaistvusega seonduvad eeskirjad on alati põhinenud ühe põhimõtte määratlusel – see põhimõte on üldsuse õigus tutvuda Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidega, millest on mitmeid erandeid, mille ulatus või olulisus võib olla erinev. Institutsioonid, liikmesriigid ja avalik arvamus arvestavad seega vältimatult kaalumise kahe elemendiga, milleks on põhimõte ja erandid, kui nad otsustavad läbipaistvuse küsimuse üle. Kui on võimalik asuda seisukohale, et liikmesriigi delegatsioon nõukogus või osa avalikust arvamusel on pigem läbipaistvuse põhimõtet soosival seisukohal, siis on samuti võimalik asuda seisukohale, et mõni teine delegatsioon või muu osa avalikust arvamusel on pigem sellest põhimõttest tehtavate erandite tõhustamist soosival seisukohal.

71 Selles kontekstis tuleb tuvastada, et nõukogu ei ole esitanud ühtegi põhjust, mis võimaldaks aru saada, miks oleks vaja hoida salajas nende delegatsioonide isikut, kes soovivad esitada ettepanekuid läbipaistvuse põhimõtte piiramiseks ettekäändel, et osa avalikust arvamusel ei oleks sellega nõus.

72 Konkreetsemalt võimaldab selliste eri dokumentide uurimine, millega üldsusel on käimasoleva seadusandliku menetlusega seonduvalt võimalik tutvuda, tuvastada, et eri liikmesriikide delegatsioonid esitasid mitmeid ettepanekuid pärast vaidlusaluste ettepanekute esitajate isikuga seonduva teabe lubamatut avaldamist organisatsiooni Statewatch poolt. Näiteks tuleneb 11. mai 2009. aasta dokumendi nr 9716/09 avalikust versioonist, millele nõukogu viitab (vt eespool punkt 49), et identifitseerimata delegatsioon esitas ettepaneku laiendada seda erandit läbipaistvuse põhimõttest, mis seondub kohtumenetlustega, et hõlmata sellega ka vahekohtumenetlus ning vaidluste lahendamise menetlused. See ettepanek on seega piiravam kui komisjoni pakutud tekst.

73 Lisaks, mis puudutab Ühendkuningriigi valitsuse esindajate ja Euroopa Liidu asjade komisjoni vahel 18. märtsil 2009 toimunud arutelust tehtavaid võimalikke järeldusi, siis tuleb asuda seisukohale, et arutelu sisu ei võimalda tõendada nõukogu väidet, mille kohaselt vaidlusaluste ettepanekute esitajate isikuga seonduva teabe lubamatu avalikustamine organisatsiooni Statewatch poolt võimaldas tõendada selle kahjulikku mõju nõukogu töörühma arutelu siirusele ja ammendavusele, takistades delegatsioonidel saavutada üksmeelt (vt eespool punkt 50). Nimelt ei anna liikmesriigi esindaja väited, mille kohaselt sisuliselt ei ole kindel, et kõnealuse arutelu ja ettepanekute käsitlemine väljaspool nende konteksti oleks mingil moel kasulik ning et see võib isegi põhjustada segadust, alust teha kindlaks otsustamisprotsessi sellist kahjustamist.

74 Lisaks sellele ei ole Ühendkuningriigi nimetatud esindaja poolt abstraktsel ja üldisel moel esitatud arvamus piisav kõnealuse seadusandliku menetluse olulise kahjustamise tõendamiseks, arvestades eeskätt arutatavate küsimuste tähtsusega liidu kodanikele ning sellega, et toimikus ei ole ühtegi muud elementi, mis võimaldaks teada liikmesriikide delegatsioonide, massiteabevahendite või üldsuse reaktsiooni vaidlusaluste ettepanekute esitajate isikuga seonduva teabe lubamatule avalikustamisele.

Seega ei võimalda toimiku ükski element tõendada, et reaktsioon oleks olnud tugevam sellest, mida võib mõistlikult oodata üldsuselt sellise seadusandliku organi mis tahes liige, kes teeb seaduseelnõu muutmise ettepaneku.

75 Mis puudutab aga argumenti, mille kohaselt tuleb arvesse võtta käimasoleva arutelu esialgset laadi, et hinnata delegatsioonide tegutsemisruumi piiramisega seonduva ohu tõsisust (vt eespool punkt 44), siis on tõepoolest vaieldamatu, et vaidlusalused ettepanekud tehti veel käimasoleva seadusandliku menetluse alguses. Komisjon esitas määruse ettepaneku 30. aprillil 2008 ning selle muutmise või ümbersõnastamise ettepanekud esitati nõukogu töörühma 25. novembri 2008. aasta nõupidamisel. Nende ettepanekutega seonduv arutelu ei ole veel lõppenud ning nõukogu ei ole igal juhul teinud otsust arutatavates küsimustes.

76 Komisjoni esitatud määruse ettepanekuga seonduva arutelu esialgne laad ei võimalda siiski sellisena õigustada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus ette nähtud erandi kohaldamist. Nimelt ei tee see säte vahet arutelu seisu alusel. See säte käsitleb üldiselt dokumente, mis käsitlevad küsimust, milles asjaomane institutsioon „ei ole veel otsust teinud”, ja seda vastupidi artikli 4 lõike 3 teisele lõigule, mis käsitleb juhtumit, mil asjaomane institutsioon on otsuse teinud. Käesolevas kohtuasjas ei võimalda kõnealuse arutelu esialgne laad ega asjaolu, et nende ettepanekute suhtes ei olnud nõukogus veel jõutud üksmeelele või kompromissile, seega tõendada otsustamismenetluse olulist kahjustamist.

77 Mis puudutab argumenti, mille kohaselt tuleb arvestada liikmesriikide delegatsioonide poolt käesolevas kohtuasjas esitatud ettepanekute eriliselt tundliku laadiga (vt eespool punkt 44), siis tuleb märkida, et liikmesriikide nelja delegatsiooni esitatud

muutmis- või ümbersõnastamise ettepanekud, mis on esitatud taotletud dokumendis, on osaks seadusandliku menetluse tavapärasest toimimisest, mis puudutab loomulikult kodanikke, keda see menetlus mõjutab, seda enam, et käesolevas kohtuasjas on tegemist seadusandliku ettepanekuga, mis käsitleb kodanike õigust osaleda sellises menetluses. Staadiumis, kus kõnealused delegatsioonid ettepanekud esitasid, on nende ainus eesmärk väljendada nende eelistusi või mõtteid teatud konkreetsetes küsimustes, nagu vajadus kaitsta õigusnõustamist või Euroopa Kohtule edastatud dokumente.

- 78 Vastupidi sellele, mida väidab nõukogu, esitamata muu seas näiteid, mis võimaldaksid tõendada kõnealuste ettepanekute vaenulikku vastuvõtmist massiteabevahendite poolt või üldsuse teravat kriitikat, millele ta viitab, ei ole need küsimused „eriliselt tundlikud” selles mõttes, et liidu või liikmesriikide oluline huvi oleks kahjustatud ettepanekute esitajate isikute avalikustamise korral. Selles osas on oluline meelde tuletda, et mängus ei ole siin mitte liikmesriikide delegatsioonide esitatud ettepanekute sisu, vaid üksnes nende delegatsioonide identifitseerimine seadusandliku menetluse selles staadiumis. Lisaks sellele on demokraatlikule arutelule omane, et määruse – mis on üldkohaldatav, täies ulatuses siduv ning kõigis liikmesriikides otsekohaldatav – ettepaneku muutmise ettepaneku suhtes võivad üldsus ja massiteabevahendid olla nii toetaval kui ka vastakal seisukohal. Lisaks näeb määrus nr 1049/2001 oma artiklis 9 ette erimenetluse juhuks, mil dokumendi, millega soovitakse tutvuda, võib määratleda „tundliku dokumendina”, ja nõukogu ei ole käesolevas kohtuasjas selle erimenetluse kohaldamisele viidanud. Seega ei õigusta taotletud dokumendis sisalduvate liikmesriikide esitatud ettepanekute väidetavalt tundlik laad käesolevas kohtuasjas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimese lõigu kohaldamist.

- 79 Mis puudutab nõukogu väidet, mille kohaselt asjaolu, et ta on komisjoni esitatud määruse ettepaneku kohta otsuse tegemiseks hiljaks jäänud, on seotud raskustega,

mille tõi tema väitel kaasa ettepanekute esitajate isikuga seonduva teabe avalikustamine, siis tuleb märkida, et mitmed muud poliitilist või õiguslikku laadi selgitused võimaldavad põhjendada selle seadusandliku menetluse pikka kestust, nagu nõukogu ja Euroopa Parlamendi eesõiguste määratlemine kaasotsustamise korral pärast Lissaboni lepingu jõustumist, Euroopa Parlamendi valimiste tulemused ning uue komisjoni ametisse astumine.

80 Seega tuleb järeldada, et liikmesriikide esindajate tegutsemisruumi piiramise oht käimasoleva seadusandliku menetluse raames, millele nõukogu viitab, ei saa oluliselt kahjustada nõukogu otsustamisprotsessi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus ette nähtud erandi tähenduses (vt eespool punkt 59). Vaidlustatud otsuses ei ole konkreetselt tõendatud sellist kahjustamist ning samuti ei tulene see kohtutoimikust.

81 Mis puudutab argumente, mille kohaselt ettepanekute esitajate isikute avalikustamise ettenähtavaks tagajärjeks oleks see, et ettepanekuid ei esitataks enam mitte kirjalikult, vaid suuliselt (vt eespool punkt 45), siis tuleb märkida, et see, kuidas liikmesriikide esindajad esitavad oma ettepanekud määruse ettepaneku muutmiseks või ümbersõnastamiseks, ei mõjuta tegelikult nõukogu tava esitada nende ettepanekute sisu kirjalikult võimaldamaks nende üle arutelu. Mis puudutab käimasolevat seadusandlikku menetlust, siis pidas peasekretariaat vajalikuks koostada dokument, milles esitatakse liikmesriikide soovitatud eri ettepanekud, et võimaldada nõukogu töörühmal nende üle otsustada. Näiteks ilmneb dokumendi 10859/1/09 REV 1 uurimisel, millele nõukogu viitab selleks, et näitlikustada protsessi, mida ta peab oma praktika arenguks, et nõukogu peasekretariaat kajastab dokumentides, mis ta edastab arutelu arengu kohta aru andmiseks, nii kirjalikke kui ka suulisi ettepanekuid, mille on esitanud liikmesriikide eri delegatsioonid. Käesolevas kohtuasjas ei saa kirjalikest ettepanekutest suuliste ettepanekute kasuks loobumine seega oluliselt kahjustada nõukogu

otsustamisprotsessi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus ette nähtud erandi kohaldamist õigustavalt.

82 Lõpetuseks, mis puudutab nõukogu väidet, et tema peasekretariaadi praktika on muutunud ajavahemikul 26. jaanuarist 2009, mil dokumendis nr 5671/09 märgiti veel ära komisjoni ettepaneku kohta tehtud märkusi ja ettepanekuid esitanud delegatsioonide nimed, 22. juulini 2009, mil dokumendis 10859/1/09 REV 1 ei täpsustatud enam, millised delegatsioonid esitasid komisjoni ettepaneku kohta märkusi ja ettepanekuid, vaid kasutati väljendeid „teatud delegatsioonid”, „muud delegatsioonid” või „suur osa delegatsioonidest”, ilma et kõnealuseid delegaatioone oleks identifitseeritud, ja seda organisatsiooni Statewatch-poolse ettepanekute esitajate isikuga seonduva teabe lubamatu avalikustamise tõttu (vt eespool punkt 51), siis tuleb märkida, et kõnealust praktika muutmist võib sama tõhusalt seletada ka asjaolu, et hageja esitas hagi vaidlustamiseks vaidlustatud otsuse õiguspärasust, millega talle keeldutakse andmast võimalust tutvuda kõnealuse teabega. Selles osas tuleb tuvastada, et vastates Üldkohtu küsimusele, märkis nõukogu kohtuistungil, et kõnealune praktika muutus ei olnud horisontaalselt kohaldatav kõigi seadusandlike menetluste suhtes, vaid üksnes selle määruse ettepanekuga seonduva menetluse suhtes, mida käsitleb taotletud dokument.

83 Igal juhul ei tõenda nõukogu poolt asjaomases küsimuses esitatud dokumendid kuidagi otsest põhjuslikku seost, millele nõukogu viitab, ettepanekuid esitanud delegatsioonide nime avalikustamise ja nõukogu otsustamisprotsessi olulise kahjustamise vahel. Nimelt ja vastupidi nõukogu väidetele ilmneb dokumendi 10859/1/09 REV 1 uurimisel, et liikmesriikide delegatsioonid on veel nimeliselt identifitseeritud selle dokumendi originaalversioonis, kuid varjatud avalikus versioonis, ning et kasutatud väljendeid näib olevat kasutatud nii viidete puhul varem näiteks taotletud dokumendis esitatud ettepanekutele kui ka viidete puhul hiljem nende delegatsioonide poolt esitatud ettepanekutele. Lisaks märkis hageja kohtuistungil, ilma et nõukogu oleks

talle selles osas vastu vaielnud, et eespool viidatud väljendite kasutamine peasekretariaadi poolt ei ole uus ega ennekuulmatu.

- ⁸⁴ Kõigest eelnevast tuleneb, et nõukogu on rikkunud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimest lõiku, kuna ta keeldus vaidlustatud otsuses ettepanekute esitajate isikuga seonduva teabe avalikustamisest põhjendusel, et see tingiks tema otsustamisprotsessi olulise kahjustamise otsuses märgitud põhjustel.
- ⁸⁵ Seetõttu tuleb vaidlustatud otsus tühistada, ilma et oleks vaja uurida küsimust, kas esines ülekaalukas üldine huvi, mis oleks õigustanud selle teabe avalikustamist, ega ka teist väidet, mis tugineb põhjendamiskohustuse rikkumisele.

Kohtukulud

- ⁸⁶ Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud nõukogu kahjuks, tuleb lisaks nõukogu kohtukulude jätmisele tema enda kanda nõukogult välja mõista ka hageja kohtukulud vastavalt hageja nõudele.
- ⁸⁷ Kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel kannavad menetlusse astuvad liikmesriigid ise oma kohtukulud. Järelikult jäetakse Kreeka Vabariigi ja Ühendkuningriigi kohtukulud nende endi kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda)

otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Liidu Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta otsus, millega keelduti võimaldamast tutvuda teatud andmetega, mis sisalduvad 26. novembri 2008. aasta teatises, mis käsitleb määruse ettepanekut üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele.**
- 2. Jätta nõukogu kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Access Info Europe'i kohtukulud.**
- 3. Kreeka Vabariik ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik kannavad oma kohtukulud ise.**

Azizi

Cremona

Frimodt Nielsen

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 22. märtsil 2011 Luxembourgis.

Allkirjad